

panna maahan, niin se ei voi kasvaa.

Jospa vaan kansakouluissa opetettaisiin fysiologiaa, niinkuin sitä tulisi opettaa — jos ihmiset opetettaisiin tuntemaan koko ruumiinsa, niin silloin ei tarvittaisi mitään erikoista ehkäisyoppia opettaa, enempi kuin silloin tarvittaisiin laumalääkäreitäkään. Ihmiset tuntisivat oman ruumiinsa mekaanisen kokoonpanon ja mekaanisen toiminnan täydellisesti ja voisivat sen hallita tahtonsa mukaan.

Nyt sentään on jo saatavana kaikenlaisia lääkärikirjoja, kuvitettuja, joissa kuvataan nekin ruumiinosat, mitä koulukirjoissa ei kuvata, ja jos ihmiset älyävät käyttää niitä kirjoja opiksansa, niin voivat he niistä hyötyä paljonkin.

Myöskin voivat ihmiset oppia paljon luonnosta, jos he vaan ottavat sen huomionsa, että itsekin ovat osa luonnosta ja saman luonnolain alaiset kuin kaikki muutkin luonnolliset asiat. Kova rankkasade voi ehkäistä kasvullisuuden mikäilaidasta sentähden, että vesi huuhtelee siemenen siitä pois. Samoin estää

jokin esine maanpäällä, esim. vaatteenkappale, siemenen pääsemästä maahan ja itästä j. n. e.

Tervehdykseni kaikille kärsimys-siskoille! MUIJA.

Tämä "kotiasian ministerinä" oleminen on sellainen niksi, joka hyvin paljon synnyttää väärinymmärryksiä sekä miesten että naisten keskuudessa. On paljon miehiä ja valitettavasti myöskin naisia, jotka käsittävät tämän asian siten, että uuden ajan nainen heittää ne kotiasiat toisarvoisina, alentavina ja taannuttavina tekijöinä pois, lyö laimin, päästäkseen siihen "laajempaan näköpiiriin". Tältä kannalta asiaa katsoen, on aivan luonnollista se, että työläismies vaistomaisesti vastustaa sellaista, joka sotii hänen taloudellisia etujaan vastaan. Ja siitä emme suinkaan voi ketään työläismiestä syyttää. Onhan hänellä tarpeeksi taakkaa ilmaskin.

Mutta tämä käsitys on levinnyt niin hämmästyttävän laajalle, että sitä oikeastaan sieläisi jonkun verran penkoa. Kuinka monta kertaa meidän "eturivin" miehet ovat hyvinä ystävinä mi-

nuu varottaneet, että en "enää sitoisi itseäni padan laitaan", kun olin silloin muka kerran vapautunut! Että riuka naisen, jolla on taipumusta henkisen työn alalle, ei sopisi enään ajatellaakaan keittämisestä eikä pesemisestä. Sellainen käsitys on kerrassaan tyhmä. Joskus toiste saanen tilaisuuden puhua tästä enemminkin. Nyt vaan mainitsen sen, että jos näille "sisäasioille" eli kotiaskareille annetaan se arvo, mikä niille tulee antaa, jos ne käsitetään niin tärkeiksi, kuin mitä ne yhteiskunnallisesti ja myöskin työväenluokan liikkeessä ovat, niin on niissä asioissa ilaa sekä miehen että naisen näköpiiriin laajentumiselle. Ja kun kerran ne asiat oikein ymmärtää ja ne oikein hoitaa, niin voi jonkun verran paremmin ymmärtää ja hoitaa niitäkin asioita, jotka otaksutaan olevan kodin ulkopuolisia asioita.

Uuden ajan nainen ei suinkaan pyri kotiaskareita laiminlyömään vaan niitä paremmin ymmärtämään ja hoitamaan. Mitä enempi minä ymmärrän asioita, sitä enemmän rakastan minä niitä "kahleita", jotka mi-

nut "padan laitaan kahlehtivat". Nytkin, kun tätä kirjoitan, on minulla keittopata tulella. Oma patani on minulle sekä terveydellisesti että taloudellisesti paljon edullisempi kuin olisivat ateriat ravintoloissa. Eikä se ole minua "henkisesti taannuttanut", vaikka keitänkin omat keittoni ja leivon omat leipäni. Ja sitä paremmin minä nämä tehtävät voin suorittaa, sitä edullisempi se on minulle ja perheelleni ja samalla osaltaan koko työväenluokalle. Toiste tästä enempi.— Selma-täti.

KÄRSIVÄN PUOLESTA

Tunteeni tuskasta inkehtuu Väräjä sydämeni kielet, Kun sotimaan miehet antautuu ja tuhoavat vapaatkin mielet.

Veljeni kuule! jo lakkaa pois työstäsi kamalasta, jalompaa sinulle eikö se ois Että hellisit naista ja lasta?

Heitä sä teräs tuhoova pois — Anna järkesi puhua sulle, Silloin ei valtiat vertasi jois', Vaan aamu koittaisi sorretulle.

Elli Helli Ruskoranta.

Nuorten Osasto

Sieluni aarre

On rauha, riemu verraton mun aarteeni kalliin; tuo neito jalo, helliä — jonk' sielu hehkuu aatella ja sydän palaa nudessa jo aamunkoitossa.

Ei askeleeni raskas lie hänen rinnallaan, vaikk' myrskytuulet talouden vinosti pristoen puhalttaa, tuoll' alapuolell' kahkauden jo kalvaa uomiaan.

Mutt' toverukset toisiaan, jotk' oikein ymmärtää — he voimaa yhteen liittävät ja yhdessä rintaävät — kaatuu sortovalta tuo, luo uuden kevätin, se köyhälistön on.

VICTOR JOKELA.

SEATTLE, WASH.

Känten hiljaisuus vallitsee kaikkialla. Ainoa minkä voin kuulla on Washington järven salaperäisten aaltojen loiskinta ja vienon kevätuulen henkäykset, saattaa väräjämiään vastapuhjennet lehdet noissa ihmiskäden kauniiksi muodostamissa puisa sekä pensaissa.

Niin, nyt hän on saapunut, tai on saapumaisillaan tuo niin tervetullut ja odotettu kesä. Luontoahan se sälli mieronkulkijallekin lepoetken helmassa ja nauttia niistä tunteista, mihin ihana kesä on hänet saattanut. Sillä joutuuhan sitä ihminen joskus mielikuvituksissaan sellaiseen maailmaan, joka todellisuudessa on hänelle mahdollisuus nykyisen järjestelmän aikana.

Kuinka tuntuukaan mieltäjärkyyttävältä kun joskus pysähtyy ja katsoo suoraan silmiin tuota todellisuutta, joka vaatii meiltä kaiken sen mikä meillä on elämää varten. Mutta vaikka toisinaan näyttääkin kaikki synkältä, niin ilkkäämme kuitenkin antako epätoivoille valtaa, vaan jatka kaamme taisteluamme siksi kunnes katkeaa sorron kahleet ja tuon synkän usvan takaa näemme orjain vapauden aamun sarastavan.

Toverit, ryhtykää täyttämään velvollisuksianne työväenluokkataistelussa ja pyrkikää järjestyneiden ri-

velhin. Tietoisuus saattaa meidät voiton, vaan tiedottomina me sorrumme.

Vietimme ensimmäistä vuosijuhlaamme täällä Seattlessa v. k. 23 päivänä. Se olikin tarkoitustaan vastaava tilaisuus. Yleisöä oli kerääntynyt aivan tuvan täydeltä ja kaikki olivat juhlatunnelman valtaamina. Ohjelmaakin oli niin paljon, että täytyi osa siitä jättää esittämättä ajan vähyden tähden.

Sanoin ensimmäistä vuosijuhlaa, vaikka se todella ei ollut sen alkuperäinen syntymäpäivä, vaan sellainen uudesta syntymisen juhla. Tästä en sano tämän enempiä. Toivon vaan ottel edessämme ole niin paljon vastuksia ja haankaluksia tänä alkavana vuotena kuin oli menneenä vuotena.

Näytelmäseura harjoittelee ahkerasti kappaletta "Salon ruusu", joka tullaan näyttämään toukokuun 14 p. "Press Clubin" haalissa. Sinnehän sitä tietystikin mennään, sillä semmoinen tilaisuus on nykyään harvinaista Seattlessa.

Ensimmäinen kenttäjuhlaamme tulee vietettäväksi toukokuun 28 p. Fortuna puistossa. Muistutan siitä tässä, että jokainen muistaisi panna sen päiväkirjaansa, etette vain suunnittele jonnekin muualle menoa siksi päiväksi. Sillä ihminen on liian helppo kestämään sitä katumusta, joka olisi seurauksena sieltä poisjääneille.

Olemme muuttaneet majaa. Nykyinen majamme sijaitsee 18 ave. ja Madison kadun kulmassa. Siellä tulee pidettäväksi kokoukset joka torstai ja tiisit lauantaisin. "Musiikin"

YKSIN

Kuljen ulapalla elämän — täällä myrsky pauhajaa. Kun riistosaaht' riidellään ja meitä likaan poljetaan. — Olen yksin, poloinen — kenties löydän toverin, jok' rinnallani taistelee. — Murtuu silloin jäinen myrsky tää, poistuu riisto köyhälistön — silloin minä rinnallansa elän kaunist' elämää!

VICTOR JOKELA.

Tykkään enempi suorasanaista kirjoituksista. — Selma-täti.

sanovat olevan niin hyvän, että jalka nousee aivan sävelleiden voimalla. Toivotan hauskaa kesää kaikille työläistovereille.

HULDA-SISKO.

WOODLAND, WASH.

Vuoden suloisempi puoli, kesä on tulossa ja kesän tullessa nuorten mielet riemastuvat. Kun luontokin on niin viaton ja suloinen, niin miksi ei nuori ihmisluontokin ilahduisi. Sehän on luonnollinen asia.

Mutta kauanko tätä pilsaa, tätä kestä melle työläisille, työväenluokalle? Nyt vielä on meidän nuorten kevät. Me otamme elämän vastaan kevyesti. Elämän huolet eivät meitä paina. Mutta tätä ei kestä kauan, tätä huoletonta aikaa. Pian tulee syksy. Silloin katselemme elämää siitä todelliselta kannalta, käymme vakaviksi, emme huomaa kevättä, kesän tuloa, vaan kaikki on meillä yhtä samaa syksyä ja talvea. Silloin on paljastunut etemme elämän vakava todellisuus. Mutta kerran on aika tuleva, jolloin poistamme vääryydet ja silloin on meillä aina kevät, suloinen kevät.

Silloin kun Selma-täti panti Toverittaren seltsemän sivun erityiseksi nuorten osastoksi ilahuttivat nuoret, etenkin tytöt. Kaikin innostuttiin ja kirjoitettiin. Mutta nyt on joku aika kulunut nuorten osaston syntymisestä ja on kaljo käynyt vanhaaksi, koska nuorten innostus näyttää laimentuneen. Nuorten osaston täytyy tyytyä yhteen ja kahteen kirjoitukseen. Onpa käynyt niinkin, ettei ole ollut kirjoitusta ollenkaan.

Tässä joku aika takaperin koetin minäkin tehdä jonkinlaisen esityksen siinä toivossa, että se vilkastuttaisi nuorten osastoa, vaan turhaan. Mahdollikohan esittämälli asia olla liian vanhaa? Toivoisin, että Selma-täti ehdottaisi jonkin aineen, josta saisimme kirjoittaa.

Mutta mikä todellakin on syynä tähän lamaannukseen? Olemmeko jo liian kehittyneitä, ettemme enään tarvitse kehittyä? Luulen että tämä ei ole syynä. Olen päässyt siihen luuloon, että se johtuu vaan haluttomuudesta ja välinpitämättömyydestä ja siinä uskossa pysyn.

POIKA.

Minun mielestäni Nuorten osas-

Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa

tomme ei ole vielä oikein päässyt syntymäänkään, niin vähän siihen ovat nuoret antaneet huomiota. Näyttää siltä kuin meidän suomalaisessa sosialistisessa liikkeessä ovat vain lapset ja vanhemmat ihmiset mukana ja että suomalainen nuoriso, enemmistö siitä, lukeutuu vielä tietämättömien ja taantumuksellisten joukkoon.

Mielestäni sopisi tässä nuorten osastossa keskustella vaikka siitä, onko Amerikan suomalainen nuoriso taantumuksellista vaiko edistyksellistä väkeä. Haluako se oppia mitään tietämään, vai haluako se olla tyhmää hölyn pölyn joukkoa. Minä en tahdo ajatella, että se on tätä jälkimäistä, mutta haluaisin päästä siitä varmuuteen. Nuoret itse voivat siihen parhaiten vastata. Jää siis odottamaan. — Selma-täti.

SIELUNI JANO

Aamu se valkenee kullatun kaunis Sieluni jano pian tulla jo taitaa. Riemua, suloa hän elämäni tuo. Vapauden aurinko kirkahana loistaa. Yhdessä kun kuljemme vapauden luo. VICTOR JOKELA.

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla. C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.

Yhteistoiminta alentaa elinkustannuksia ja edistää veljeysaatetta! THE PACIFIC CO-OPERATIVE LEAGUE, Inc.

myy ruokatavaraa, vaatevaraa, huonekaluja ja kaikenlaista kauppatavaraa TUKKUKAUPPAINNOILLA. Jäsenmaksu \$5.00. Pyytää hintaluetteloa ja selostusta. Perustettu ei liikevoittoa varten, vaan jäsentensä palvelukseksi. PACIFIC CO-OPERATIVE LEAGUE 236 Comm'l St. San Francisco, Cal.

SAN FRANCISCO SUOMALAISTEN

NAISTEN OSUUSKOTI

2185—15 katu Phone Market 3958. Naiset! Kannattakaa omaa kotianne.